

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Acta Vitæ S. Ferdinandi, Regis Castellæ Et Legionis, Ejus
Nominis Tertii**

Papebrochius, Daniel

Antverpiæ, 1684

Parergon IV. De Anniversario ejusdem, ex Morgado & Spinosa.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42333

si; autem Pisa, eum obiisse anno 1268; & Quintanadueñas, in libro de Sanctis Toletanis cap. 27, ait, eum suscepisse sacros Ordines à Raymundo Archiepiscopo Hispalensi anno 1259. e Ricus, voce Teutonica Ryk, dicitur. In supra memorata distributione Alphonfi Regis, Ricos-homes invenies nominatos, ante Ordenes è Fijodalgo, id est, Nobiles: ut appareat fuisse eam appellationem non vulgaris nota & dignitatis. Vitalis Episc. Ofsensis apud Cangium verbo Infancias, horum primam ac

nobiliorem speciem facit Barones vel Ricos homines: talisque fuit Raymundus ille Bonifacii, Archithalassus S. Ferdinandi supra laudatus.

f Anno siquidem 1252 Biffextili, littera Dominicales fuerunt G F.

g Nisi ante novæ ecclesiæ molitionem scripsisset auctor, non dixisset simpliciter Ecclesiam, sed addidisset veterem: sicut neque superius, ubi de Mezquita & turri, vel minimum indicium dat novæ fabricæ inchoatæ, nedum perfectæ.

PARERGON IV.

De Anniversario sancti Regis ex Morgado & Spinosa.

Post mortem Sancti Regis, Granatensis Rex Maurus (Mahomadum Morgadus, Spinosa Alhomadum ²²² vocat) non contentus supradicta ^{Anniversarium honoratum à Mauris,} demonstratione doloris, misit annue, quoad vixit, ad diem recurrentis Anniversarii, delectos ex Equestri suorum ordine viros centum; & ad majorem testificationem luctus, pedites ire iussit, singulos cum cereo candido, quos circum cœnotaphium accensos ponerent: voluitque ad posteros transire exemplum, velut tributum. Duravit hic usus usque ad tempora Catholicorum Regum Ferdinandi & Isabellæ: sub quibus extincto penitus Granatensi Maurorum regno & urbe subacta, cessavit tributum istud, suffectusque est certus Maurorum numerus, ex ipsa urbe Hispalensi, eorum qui habitant in Regione Adarbeji (hodie Maurariam appellamus) Collationis S. Petri. Hi assistebant exequiis Regiis ad Vigiliis & Missam, cum capuciis ejus quem quisque eligebat coloris, apicibusque viridibus, & media super eos luna coloris item viridis,

dis, circumstantes tumulo facisque in manibus albas tenentes. Postea, cum obligatio hæc eis gravis accideret, petierunt à Capitulo & impetrarunt, ut eam sibi liceret redimere annua pensione ceræ, certo pondere ad diem istum ipsorum expensis consumendæ, quemadmodum scribit facelli Regii Capellanus Christophorus Nuñez.

*quo ritu His-
pali diu ce-
bratum,*

223 Inſtitutor Anniverſarii hujus fuit filius & ſucceſſor Ferdinandi Alphonſus: eoque die & præcedenti non permittebatur, ut quiſquam vel officinas aperiret vel opificium exerceret conſuetum: idque ſervatum fuit quamdiu Alphonſus ſupervixit, Eundem diem Legionenſes & Caſtellani omnes, ſed præſertim Andaluzii, conſueverant etiam cum maxima demonſtratione doloris agere: & præcipui quique regnorum illorum funebri iſti officio conabantur intereſſe, ſinguli adferentes labara & inſignia ſuarum urbium oppidorumque, cum multis facibus ex cera alba: quæ quidem labara diſponebantur per eccleſiam majorem; faces vero accendebantur primo mane, & ponebantur circum ſepulturæ locum, ubi ardebant die toto quia erant valde magnæ. Iſtud autem Anniverſarium uſque hodie (*inquunt Morgadus & Spinofa, prior anno MDLXXXVII, alter MDCXXVII ſcribens*) cum Officio Defunctorum celebrat Capitulum ſanctæ eccleſiæ majoris Hiſpalenſis, ex particulari fundatione, cum muſica & ſermone ad populum, omnique honore funebri pro anima Sancti Regis D. Ferdinandi, interveniente Capitulo Civitatis cum Audientia Regia, in die ſanctiſſimæ Trinitatis veſperi & die ſequenti: in eundemque finem conſtruitur cœnotaphium inter duos choros; cui impoſita pulvinaria auro contexta, ſuſtinent gladium & coronam regiam: exponitur etiam eadem occaſione labarum Regium, collocaturque ad pulpitem Euangelii.

224 *Hactenus illi: quæ omnia nunc ſaltem ceſſare exiſtimo, & in anguſtiorẽ lætioremque ritum mutata, poſtquam*

quam decrevit Apostolica Sedes Officium de Ferdinan-
do ut Sancto recitandum, juxta Romani Breviarii ^{absque præ-}
formam, sicut infra dicitur. Vt tamen etiam hodie ^{judicio San-}
rent, non præjudicarent certitudini acquisita à Ferdi-
nando beatitudinis eterna, quam solennis iste cultus
Pontificio confirmatus decreto fidelibus omnibus indubita-
bilem facit: sed solum esset pia ac simplex primæve in-
stitutionis observatio, non ad solatium, sed honorem
anime tam bene meriti Regis; refrigerium vero aliarum
animarum, quoquomodo ipsam attinentium. Sic XXI Fe-
bruarii observavimus Nivelis in Brabantia factum SS.
Pippino & Idubergæ, parentibus S. Gertrudis: sic XI
Maj, Malbodii in Hannonia diximus olim parentari so-
litum SS. Walberto & Bertiliæ, genitoribus SS. Al-
degundis & Waldetrudis. Quin & in toto Sacro Præ-
monstratensium Ordine scimus fuisse usitatum, nec nisi
auctore Molano omissum, ipsius sancti fundatoris Nor-
berti Anniversarium funebre; quod hodieque continua-
tur, sed pro defunctis ex eadem familia prognatis. Hoc
autem ideo dixerim, ne muliebri Sanctimonialium Ni-
wellensium atque Malbodiensium simplicitati id tribuens
aliquis, ignoscendum potius quam tolerandum majoribus
nostris fuisse putet istiusmodi ritum; maxime accedente
hoc altero Hispalensi exemplo, quod sapientissimis Eccle-
siæ istius Archiepiscopis & amplissimo gravissimorum vi-
rorum Capitulo numquam displicuit nec improbatum fuit,
usque in nostram ætatem, qua prudentius talia omittun-
tur, ad præsciendam curiosis magis quam religiosis ho-
minibus cavillandi materiam.

225 Porro ratio Anniversarii, post festum Sanctissima ^{post Domi-}
Trinitatis celebrandi, fuit, quod dies xxx Maji, quo San- ^{nicam Tri-}
ctus Rex obiit, plerumque concurrat cum Octavis A- ^{nitatis.}
stensionis aut Pentecostes, quarum festivam letitiam
non convenit lugubri officio funestari. Volentes er-
go diem eligere numquam aut rarissime impedi-
entem; nulla habita diei mortualis ratione, elegerunt pri-
mam

*nam post Octavas predictas Feriam, huic officio vel ideo
aptiorem, quod universalis Ecclesia, Dominicam Christo
resurgenti dicatam habens, soleat Feria II recolere memo-
riam fidelium in Christo defunctorum, quos ejus exemplo
resuscitandos credit. Inchoatur autem pridie Vespere, scilicet
post absolutum Dominice diei officium totum: & cum anno
MDLXXIX facienda esset sacri Corporis apparatusissima Trans-
latio, apte electa fuit eadem Feria, tamquam annua San-
cti memoria ab antiquo dicata.*

